

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Karolínou Tylovou, LL.M. ve věci

žalobce:

bytem

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 11. 2019, č. j. MPSV-2019/230987-917/1,

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 21. 11. 2019, č. j. MPSV-2019/230987-917/1, se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou dne 22. 11. 2019 se žalobce domáhá soudního přezkumu usnesení žalovaného ze dne 21. 11. 2019, kterým žalovaný rozhodl nevyhovět žalobcově žádosti o opatření proti nečinnosti Úřadu práce ČR - krajské pobočky v Liberci (dále jen „úřad práce“).
2. Žalobce namítal, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné, nepodložené a nedostatečné. Žalobce tvrdil, ve skutečnosti podal dne 18. 11. 2019 odvolání proti zamítnutí návrhu na vydání předběžného opatření úřadem práce, žalovaný překroutil obsah odvolání a posoudil jej jako návrh na vydání opatření proti nečinnosti. Žalovaný nevzal v úvahu, že úřad práce přiznané a do února, resp. března 2018 vyplácené dávky hmotné nouze nevyplácí, přestože dosud pravomocně nerozhodl o jejich odejmutí či zastavení jejich vyplácení. Žalovaný nezjistil, že předmětem odvolání proti rozhodnutí úřadu práce nebyla jeho nečinnost, ale úřadem práce zamítnutý návrh na vydání předběžného opatření. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud zrušil napadené rozhodnutí žalovaného, a dále žádal, aby soud žalovanému uložil věc prošetřit a rozhodnout o návrhu na vydání předběžného opatření.
3. Podáním žaloby bylo zahájeno řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 odst. 1 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Soud je v první řadě povinen zabývat se tím, zda jsou splněny podmínky řízení.

4. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže je návrh podle tohoto zákona nepřipustný.
5. Podle § 68 písm. e) s. ř. s. je žaloba nepřipustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno. Podle § 70 písm. c) s. ř. s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem.
6. V souzené věci se žalobce domáhá zrušení usnesení žalovaného, kterým žalovaný podle § 80 odst. 6 věta druhá zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, nevyhověl žádosti žalobce o přijetí opatření proti nečinnosti ve smyslu § 80 odst. 4 správního řádu.
7. Dle stávající judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. zejména rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2010, č. j. 5 Ans 2/2010-127, rozhodnutí Nejvyššího správního soudu dostupná na www.nssoud.cz), opatření proti nečinnosti, resp. usnesení vydané podle § 80 odst. 6 správního řádu, není rozhodnutím ve věci, není rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. a nepodléhá přezkumu ve správním soudnictví. Jedná se o rozhodnutí, které je procesním prostředkem nápravy, jímž nadřízený správní orgán zajišťuje naplnění jedné ze základních zásad správního řízení, a to vyřizování věci bez zbytečných průtahů (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2012, č. j. 9 Ans 16/2012-84).
8. Z uvedených důvodů proto soud žalobu odmítnul v souladu s § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. e) a § 70 písm. c) s. ř. s.
9. Soud dodává, že pokud má žalobce za to, že žalovaný nesprávně posoudil žalobcovo podání ze dne 18. 11. 2019 jako žádost o opatření proti nečinnosti, i když se dle jeho obsahu mělo jednat o odvolání proti rozhodnutí úřadu práce, jímž nebylo vyhověno žádosti žalobce o nařízení předběžného opatření, může se případně za splnění podmínek § 79 a násl. s. ř. s. na soud obrátit s nečinnostní žalobou proti žalovanému.
10. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 2. ledna 2020

Mgr. Karolína Tylová, LL.M. v. r.
samosoudkyně